

under Krigen nogen Sinde fundet paa at hævde, at det vilde være uneutralt at have over et vist givet Antal Soldater. At ingen har fundet derpaa, skyldes formentlig, at Sjælland som en Ø ikke grænser til et bestemt Land, og man derfor har kunnet lade Navnet paa en eventuel Neutralitetsbryder staa in blanco. Men i den Omstændighed, at man har haft Soldater paa Sjælland, maa vel ligge, at ogsaa andre end en ganske bestemt Magt kunde komme til at begaa Neutralitetskrænkelser overfor os. Var noget saadant udelukket, vilde det fra et ligeligt Neutralitetssynspunkt være ligegyldigt, om de fleste Tropper ligger paa Sjælland eller paa den jydsk Halvø. Den Omstændighed, at vi ikke opretter en Angrebshær — og derom er alle uden Undtagelse enige —, men et Neutralitetsværn, viser imidlertid, at Meningen med dette Værn er af afvise et Neutralitetsbrud, fra hvilken Side det end maatte komme. Er dette Tilfældet her paa Sjælland, maa det samme ogsaa være Tilfældet i Jylland, selv om denne Halvø i sin nederste Del støder til Fastlandet.

Vi kan derfor ogsaa for Jyllands Vedkommende, forekommer det mig, roligt lade Navnet paa en eventuel Neutralitetsbryder staa in blanco. Jeg tror, det vilde være heldigt og ogsaa det rigtigste, om vi i den videre Debat fastholdt dette Standpunkt. Jeg tør dog vel ikke hengive mig til Haabet om, at det ærede Medlem skal antage mit Synspunkt; men da han nu har spurgt mig om min Mening, har han her faaet den at vide. Naar jeg har svaret, er det ikke, fordi jeg ønsker gennem fortsat Meningsudveksling at uddybe dette Emne, hvis Behandling ikke gavner. Det er ikke gavnligt, at det paa alle Maader søges fastslaaet, at Partiet Venstre ønsker at føre en Politik, som staaer dette Parti ganske fjernt.

Det ærede Medlem udtalte forleden, at det var skadeligt for Landets Interesser, saafremt det skulde fastslaaes, at den tidligere Regering for nogle Aar siden ved enkelte Lejligheder havde optraadt, ikke uneutralt, men ikke i absolut Overensstemmelse med den ligelige Neutralitet. Hvor meget mere skadeligt for Landets Interesser maa det saa ikke efter det ærede Medlems Mening og for Resten ogsaa efter min Mening være, saafremt man søger at fremstille den siddende Regering som værende ikke alene ikke ligeligt neutral, men absolut uneutral. Her hjemme tror jeg ikke, det vil lykkes at faa Befolkningen til at tro noget saadant. Men hvorfor vi her skal staa og tale til Udlandet, forstaaer

jeg ikke, særlig naar denne Tale til Udlandet paa Grund af sin Almindelighed og sin Skyen af Omtale af Tal maa give Indtryk af, at omtrent alt, hvad vi kan stille paa Benene, koncentrerer i Grænse-distrikterne. Naar man ved, at denne, som det kaldes, Front mod et bestemt Land bestaar, som Forsvarsministeren allerede har sagt, om Vinteren af 650 og om Sommeren af 1 250 Mand, synes jeg, man gør sig lidt latterlig overfor Udlandet, naar man vil tale om, at nogen Stormagt skulde føle sig truet af en saa mægtig Hær.

Et andet æret Medlem kom ind paa forskellige udenrigspolitiske Funderinger. Naar jeg ikke ønsker at besvare disse Udtalelser, er det, fordi de Ideer, som han sidder inde med og giver Udtryk for, ikke er repræsenteret i noget Parti i dette høje Ting, og derfor maa hans Mening være en privat Sag mellem ham og hans Vælgere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Den højtærede Udenrigsminister svarede ikke paa mit første Spørgsmaal, og han gik udenom det andet. Med Hensyn til det første Spørgsmaal afviste han ethvert Bidrag til Diskussionen om dansk Neutralitetspolitik i Krigstiden. Naar et Bidrag fra Udenrigsministerens Side i den Henseende er paakrævet, beror det i Øjeblikket udelukkende paa dette, at Regeringspartiets Repræsentanter i Kommissionen, deri indbefattet et Medlem af den højtærede Regering, Indenrigsministeren, har søgt at skabe Mistanke og Tvivl med Hensyn til den forrige Regerings korrekte Holdning i saa Henseende. Og der vilde det unægtelig være af Vægt, om Udenrigsministeren i Dag havde tilsidesat de partipolitiske Hensyn, der bød ham at tie, og ud fra almindelige nationale Hensyn havde udtalt sin Misbilligelse af den ukloge Maade, hvorpaa de paagældende Medlemmer af Militærkommissionen, Indenrigsministeren indbefattet, har fremsat deres Betragtninger.

Hvad det andet Spørgsmaal angaar, er der ikke fra vor Side paa nogen Maade gjort Forsøg paa at nævde, at Regeringen og de Partier, der følger den, i denne Sag kun det ene Parti, nar uneutrale Hensigter og ønsker at optræde udfordrende overfor Tyskland. Ikke heller har nogen fra vor Side nævdet, at der kunde ligge nogen Art af Fare for eller Trusel mod nogen anden Magt deri, at der findes en vis Garnisonering